

sada na dalje ova sekcija predstavljat će jedinstveno tijelo HDBZ-a koje će sustavno zastupati interese uposlenih u poljoprivrednim ljekarnama i brinuti se o njima.

Održana je također redovita 14. Skupština Hrvatskog društva biljne zaštite. Iznesena su izvješća Upravnog odbora, Nadzornog odbora, Suda časti te izvješće glavnog urednika Glasila biljne zaštite, a i izvješće sekcije SULIKS.. Sva su izvješća jednoglasno prihvaćena, a prihvaćen je i plan rada Društva za razdoblje 2014.-2015. Zapisnik Skupštine bit će objavljen na web stranicama Društva.

Seminar je medijski popratio medijski pokrovitelj Agroglas. Njihovi su vrijedni djelatnici posao ponovno obavili iznimno profesionalno i temeljito. Osim njih ove su nas godine posjetili i o nama pisali ili izvještavali i drugi mediji, Gospodarski list, Hrvatski radio te Agroklub. Razlog su naravno bile najave interesantnih i vrućih tema i rasprava koje su se na skupu vodile.

Zaključujući, možemo reći da je 58. seminar i ove godine rezultirao s puno novih spoznaja, razmjena ideja i argumenata te još boljih zaključaka. Bilo je i mnogo ugodnih trenutaka u krugu dragih kolega i prijatelja. Na putu kući već su se počele radati ideje i planovi za idući 59. seminar na kojem željno očekujemo sve Vas dragi kolege, prijatelji i članovi HDBZ-a.

**Predsjednica HDBZ
prof. dr. sc. Renata Bažok**

NAGRAĐENI

Prof. dr. sc. Jasminka Igrc Barčić

Platinasta plaketa i povelja uz platinastu plaketu za nesebičan i samopožrtvovan rad i neprocjenjiv doprinos napretku Hrvatskoga društva biljne zaštite, za obrazovanje stručnjaka - fitomedicinara, za očuvanje dostojanstva struke te za njegovanje vrednota i tradicije Hrvatskog društva biljne zaštite

Govoriti o profesoricu doktoricu Jasminki Igrc Barčić veliki je izazov. Kako reći sve činjenice koje opisuju njezine zasluge i istovremeno obuhvatiti niz malih stvari, crtica i opisa koji Jasminku Igrc Barčić opisuju kao prijateljicu i suradnicu. Svi nazočni na seminaru poznaju prof. dr. sc. Jasminku Igrc Barčić. Dio nazočnih upoznao ju je u studentskim danima, a ostali na seminarima biljne zaštite ili u vrijeme kada je počela raditi na fakultetu.

Pokazala je prve crte svog karaktera odmah nakon rođenja, rođena kao nedonošče u vrijeme kada su djeca male porođajne težine umirala. No ne i Jasminka. Ostala je živa usprkos maloj porođajnoj težini. Umjesto da se zove Jasmina, kako su se roditelji prvotno dogovorili, nazvali su je na njezinu sreću Jasminka. Tata je na putu do matičnog ureda sreo previše prijatelja i s njima nazdravio (pa imao je razloga!) pa su se slova pobrkala i od Jasmine je ispala Jasminka.

Provela je djetinjstvo u Karlovcu bila je odlična učenica i isticala se osobito u hrvatskom jeziku u književnosti. Pisala je pjesme. Čak je i roman počela pisati i u tome došla do polovice. Pripremala se za studij književnosti i engleskog jezika. Bila je oslobođena prijemnog ispita zbog nagrada i uspjeha u gimnaziji te joj je bio osiguran izravan upis na fakultet. Da su putovi gospodnji čudni pokazao je i Jasminkin slučaj. Na upisu na Filozofski fakultet slijedi šok: u referadi su joj objasnili da joj ne mogu dati engleski jezik kao drugi predmet jer su sva mjesta popunjena sa studentima kojima je to bio prvi izbor. Kao drugi predmet dali su joj filozofiju. Reakcija na ovu promjenu bila je primjerena Jasminki kakvu i danas poznajemo, uzela je dokumente i otišla jer to nije bilo ono što je željela. Slučajno je sjela na tramvaj broj 11 koji ju je doveo do Maksimira, na Agronomski fakultet što je bio vječni san njezina oca. Slučajno je uspjela doći i do dekanice prof. dr. sc. Miletić, koja joj je ponudila da upiše studij Ratarstva gdje je bilo slobodnih mjesta. No Jasminka nije htjela ništa drugo nego vinarstvo. Jasminkina upornost pobijedila je dekaničinu strogoću pa je upisala VVV.

Dobra učenica Jasminka ostala je i dobra studentica. Profesor dr.sc. Kišpatić Jasminku je nakon diplomiranja uputio da se javi profesoru Maceljskom. Između njega i Jasminke u to vrijeme baš i nije bilo pozitivnih vibracija. Posvađali su se na ispitu, Jasminka baš i nije voljela kukce, više ju je privlačilo vino, a osim toga prof.dr.sc. Maceljski ponudio joj je samo volontiranje. No vremena su i onda bila teška, do posla se nikada nije lako dolazilo, a ostati na Fakultetu u to je vrijeme nešto značilo. Tako je Jasminka ipak prihvatila priliku koja joj se pružila.

Prvi posao koji joj je prof.dr.sc. Maceljski dao bilo je suzbijanje štetnika u uljanoj repici o kojoj gradska cura sa studija VVV nije imala pojma. Ali profesora to nije zanimalo, mislio je: htjela je raditi pa neka radi. Naravno u nevolji u pomoć prvi uskaču prijatelji, tako su joj kolega Zvonko Mustapić, u to vrijeme asistent i tehničar Zdravko Rucner pomogli da se izvuče iz škripca. Osim što je bila asistentica u nastavi Jasminka je brzo preuzela poslove izvještajno prognozne službe, što je dalo veliki pečat njezinom stručnom djelovanju. U znanosti je napredovala iznimno brzo u vremenima kada se napredovalo sporo. Magistrirati u 5 godina i doktorirati za 4 godine bilo je osamdesetih godina ravno znanstvenoj fantastici. Postala je redovita profesorica s 43 godine i bila najmlađa redovita profesorica na fakultetu.

Da bi to postigla, puno je radila. Znanstveni opus profesorice Jasminke Igrc Barčić iznimno je opsežan, objavila je više od 120 znanstvenih radova od kojih je veliki dio objavljen u prestižnim znanstvenim časopisima koje citiraju svjetski relevantne baze podataka. Objavila je 60-ak stručnih radova. Sudjelovala je s 56 znanstvenih priopćenja na međunarodnim skupovima, s 46 priopćenja na domaćim znanstvenim skupovima. Održala 80 priopćenja na domaćim stručnim skupovima i 45 na međunarodnim stručnim skupovima. Suautorica je u pet udžbenika, tri stručne knjige i autor jedne knjige. Vodila je sedam međunarodnih znanstvenih projekata i sudjelovala kao suradnik na četiri međunarodna znanstvena projekta, vodila je i bila suradnik na 10-ak domaćih

znanstvenih projekata, i na 10-ak razvojnih stručnih projekata. Sudjelovala je u nastavi na velikom broju predmeta i odgojila brojne generacije studenata svih smjerova, a poglavito nas koji smo završili studij Zaštite bilja. U taj studij utkala je sebe, 10 godina bila je voditeljica studija. Puno je onih koji su i magistrirali na poslijediplomskom studiju Fitomedicina koji je također vodila 10 godina. Vodila više od 100 diplomskih, 14 magistarskih radova i bila član povjerenstva u još 20. Vodila je osam disertacija i bila član povjerenstva u još devet na Agronomskom fakultetu u Zagrebu, PBF u Zagrebu, Poljoprivrednom fakultetu u Osijeku i Poljoprivrednom fakultetu u Mostaru.

Nagrada koju HDBZ daje profesorici Jasminki Igrc Barčić manje je nagrada za njezin znanstveni rad, a puno više je nagrada za njene zasluge u promicanju struke i boljitka Hrvatskog društva biljne zaštite.

Neki bi rekli da je već opisanim dostignućima prof. Igrc Barčić zaslužila platinastu plaketu. No to ipak nije sve. Bitno je istaknuti činjenice koje opisuju profesoricu Jasminku Igrc Barčić i njezinu predanost HDBZ-u. U struci je poznaju već 35 godina od kada se 1978. prvi puta pojavila na seminaru zaštite bilja. Sudjelovala je u 75 radova, a njih je izlagala oko 50, vodila je šest okruglih stolova i bila u organizacijskom odboru većine seminara. Energija, volja i ustrajnost kojom je osam godina kao predsjednica, ali i prije i nakon toga kao članica Upravnog odbora, profesorica Igrc Barčić radila za dobrobit ovoga društva teško se igdje može sresti. Utkala je sebe u društvo. Naše seminare podigla je na razinu na kojoj više gotovo nema prostora za poboljšanja, naše izlete organizirala je tako da smo dugo nakon što su prošli samo o njima pričali, a HDBZ dovela do toga da je preraslo u snažnu stručnu organizaciju.

Put svakog od nas obilježen je našim karakternim osobinama. Energija, odlučnost i predanost važne su Jasminkine osobine, no ono što ju zasigurno najbolje opisuje je spremnost na poteze za koje većina ljudi nema energije. To je dokazala i pokazala u svom životnom putu u profesionalnom i privatnom dijelu. Tako je 2008. godine donijela veliku odluku i otišla s Agronomskog fakulteta u privredu. Danas je direktorica sektora razvoja i primjene u tvrtki Chromos d.d.

Svi smo mi osjetili oštrinu i britkost kojom donosi odluke i spremna je svakom reći „što ga ide“. No, to uvijek zamijeni spremnost da nas poslušaju, da razumije i, prije svega da pruži pomoć, čak i onima koji to često ne zaslužuju. To je Jasminka, izvana oštra, a u duši puno drugačija. Dragi ljudi koji nas okružuju utječu na naš život i pridonose razvoju naše osobnosti. Ostavljaju trag u našim životima. Jasminka je imala puno sreće, jer stasati uz čovjeka kakav je bio Milan Maceljski velika je stvar. Ona je to naravno prepoznala pa je profesor bio njezin učitelj, prijatelj, uzor. A kako sama kaže, sve što je radila, radila je i zato da bi on mogao biti ponosan. Puno se Renata našlo na njenom životnom putu, no jedna, Renata Pavlina, iznimno je važna, jer kako kaže Jasminka: da nije bilo nje, ja bih vjerojatno i danas bila neudata „stara cura“. Tako bi ostala osiromašena za životno iskustvo braka s beskrajno dobrim i strpljivim čovjekom kakav je Joško Barčić. Kaže sama da je valjda takvoga i zaslužila. A ne bi onda bilo ni Ene koja je od Jasminke stvorila požrtvovnu i predanu majku. Jasminka sama priznaje da nije bila baš sasvim spremna u kasnim tridesetima postati

mama, no hvala Bogu dogodilo se. Opet je Bog upleo svoje prste i preusmjerio događaje u neočekivanom smjeru. Tako je Bog po ne znam koji puta pokazao Jasminki, kao što pokazuje svima nama, da su Njegovi putovi ponekad čudni no da on uvijek dobro zna kad nam nešto daje i nešto ili nekog uzima, dok mi sami nemamo sposobnost uvidjeti razloge i posljedice.

Hrvatskom društvu biljne zaštite Bog je dao iznimnu osobu, profesoricu Jasminku Igrc Barčić.

Draga Jasminka, veliko hvala za sve što si ovom Društvu dala. Molimo te da ostaneš i dalje takva kakvu te znamo, energična, britka i konstruktivna, te da i dalje voliš ovo društvo, jer mogu reći u ime svih nas, ono voli tebe.

prof. dr. sc. Renata Bažok

prof. dr. sc. Boženi Barić

Zlatna plaketa i povelja uz zlatnu plaketu za dugogodišnji predan rad, za promicanje znanja i inovacija u integriranoj zaštiti voćaka te za svesrdnu potporu i aktivno sudjelovanje u radu Hrvatskog društva biljne zaštite

Božena Barić rođena 1. veljače 1956. godine u obitelji Barić u Vukovaru. Nakon završetka osnovnog i srednjoškolskog obrazovanja (gimnazija) u Vukovaru, akademske 1975./76. godine upisala je Poljoprivredni fakultet u Zagrebu, smjer VVVV. Diplomirala je u prosincu 1980. Radni je odnos zasnovala 1. travnja 1981. godine u VUPIK-u, radeći u početku kao pripravnica, a kasnije kao referentica za zaštitu bilja na plantaži kruške „Orlovača“. Od 1984. pa sve do agresije na Vukovar radila je u VUPIK-u kao glavna referentica zaštite bilja na kombinatu. Vrijedna i ambiciozna, 1985./86. uz rad je upisala poslijediplomski studij Zaštita bilja na Agronomskom fakultetu u Zagrebu. Magistrira u ožujku 1990. izučavajući „Integrirani pristup suzbijanja kruškine buhe u voćnjaku krušaka „Orlovača“ VUPIK-a Vukovar“.

Agresiju, rušenje i pad Vukovara proživjela je s roditeljima u svom rodnom gradu. Razdvojene od oca i muža, zatočene, od kuće prognane, pa razmjenom „oslobođene“, dospijevaju u Zagreb. Kasnije im se iz zarobljeništva pridružuje i otac.

Rat i poratne godine odredile su Boženin život i usmjerile je na potpuno nove, nepoznate joj pute. Hrabra i dostojansvena, kakva je i danas, četiri godine volontirala je u Zavodu za poljoprivrednu zoologiju kod mentora i učitelja, pokojnog prof. Ivana Ciglara. Sedmog travnja 1995. Zasnovala je radni odnos na Agronomskom fakultetu kao asistent na predmetu „Integrirana zaštita bilja“ u istom Zavodu.

Doktorski rad naslova „Fauna stjenica (Heteroptera) u intenzivnom uzgoju jezgričavih voćaka“ obranila je sedmog prosinca 1998. godine na Agronomskom fakultetu u Zagrebu. Trinaestog srpnja 1999. izabrana je za

docenta, a pet godina poslije u zvanje izvanredne profesorice. Redovitom profesoricom postala je 2009. godine. Profesorica Barić danas je, na dodiplomskom studiju Zaštita bilja, koordinator modula „Zaštita voćaka i vinove loze od štetočinja“. Na diplomskom studiju Fitomedicina nositelj je modula „Akarologija“ i „Načela integrirane zaštite bilja“, koji, osim zaštitarima, predaje i studentima drugih studija. Uz to koordinator je modula „Zaštita voćaka i vinove loze“ na međusveučilišnom studiju Mediteranska poljoprivreda u Splitu. Na posljediplomskom doktorskom studiju Agronomskog fakulteta, Poljoprivredne znanosti, koordinator je modula „Metode procjene ekološke kakvoće u sustavu integrirane zaštite bilja“. Bavi se i metodama integrirane zaštite bilja u voćnjacima i vinogradima, faunističkim istraživanjima u voćnjacima i vinogradima i determinacijama vrsta reda Heteroptera.

Pod njezinim mentorstvom na Agronomskom fakultetu diplomiralo je 77 studenata, bila je mentoricom dva magistarska rada i dva doktorska rada. Sudjelovala je u izradi knjige-udžbenika „Integrirana zaštita voćaka i vinove loze“ autora Ivana Ciglara i koautorica je u knjizi „Štetočinke vinove loze“. Objavila je 35 znanstvenih i veći broj stručnih radova, sve iz područja integrirane zaštite voćaka i vinove loze.

Na Agronomskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu član je Fakultetskog vijeća i član Odbora za posljediplomske doktorske studije, bila je član Odbora za znanost. Bila je predstojnica Zavoda za poljoprivrednu zoologiju u od 2006. do 2009. godine.

Član je Hrvatskog društva biljne zaštite od 1981. godine, HAD-a, IOBC-a (International Organisation for Biological Control), gdje aktivno sudjeluje u radu grupe Pesticides and Beneficial Organisms i grupe Integrated Fruit Production. Svojim je radovima sudjelovala na 16 međunarodnih skupova u inozemstvu i bila organizator jednog međunarodnog skupa u Dubrovniku 2009. godine. Također je sudjelovala na sedam nacionalnih znanstvenih skupova.

Voditelj je nacionalnog projekta „Integrirane mjere zaštite od tehnoloških štetnika jabuke“ i sudjelovala je na tri nacionalna znanstvena projekta. Ovom prigodom valja posebno istaknuti jest činjenica da je Božena Barić već pune 33 godine članica Hrvatskog društva biljne zaštite. Seminare pohađa od 1983. godine. Prvi javni samostalni nastup imala je na 36. Seminaru 1992. godine. Odonda do danas svake godine, na svim seminarima (izuzev 53.) iznosi uvijek rezultate vlastitih istraživanja zaštite voćaka i vinove loze. Voćarska i vinogradarska praksa uvijek je cijenila rezultate njezina rada. Stoga ne iznenađuje činjenica da je bila i još uvijek jest suradnicom i savjetnicom u Borincima, PPK Zagrebu, Agromeđimurju, Belju d.d. Radišna, komunikativna, konkretna i elokventna, aktivna je u strukovnim organizacijama i udrugama, kao što je Hrvatska „Udruga za integriranu proizvodnju voća Ivan Ciglar“, kojoj je predsjednica, te je predsjednica „Hrvatskog entomološkog društva“. Član je povjerenstva za izradu Pravilnika i Tehnoloških smjernica za integriranu poljoprivrednu proizvodnju pri Ministarstvu poljoprivrede. Redovito sudjeluje na stručnim skupovima iz zaštite bilja i na stručnim skupovima u organizaciji

Zadružnog saveza Dalmacije, za što je 2007. godine dobila Priznanje za višegodišnji doprinos u promicanju maslinarstva. Draga Boženo, Hrvatsko društvo biljne zaštite s osobitim zadovoljstvom dodjeljuje Ti ovo zasluženno priznanje. Osobno, uz dobro zdravlje, želim Ti dug život.

Čestitamo!

Prof. emer. dr. sc. Zvonimir Ostojić

Božo Bokšić, dipl. ing. agr.

Brončana plaketa i povelja uz brončanu plaketu za dugogodišnju potporu Hrvatskom društvu biljne zaštite i redovito sudjelovanje na seminarima biljne zaštite

Božo Bokšić rođen je u poslijeratnom razdoblju, na blagdan Sv. Antuna 13. lipnja 1947. u mjestu Knešpolje, gdje je završio osnovnu školu. Maturirao je u franjevačkoj Gimnaziji u Širokom Brijegu. Od ranoga djetinjstva radio je na obiteljskom poljoprivrednom imanju te je iz ljubavi prema zemlji i lozi upisao i diplomirao na Poljoprivrednom fakultetu u Zagrebu.

Nakon završenog studija tražio je posao u rodnoj Hercegovini, ali nije bilo uspjeha. U potrazi za zaposlenjem došao je u Slavoniju, gdje je od 1975. radio u PPK Kutjevu, R. J. Trenkovo na mjestu referenta biljne proizvodnje. Odmah se uključio u projekt podizanja 500 ha vinograda na Škomiću. Ubrzo je postao rukovodilac R. J. Trenkovo te se pod njegovim vodstvom 1985. završava projekt sadnje 500 ha vinograda, radna jedinica postaje OOUR, a Božo Bokšić, dipl. ing. agr. direktor je OOUR-a.

Pod vodstvom Bože Bokšića, OOUR Trenkovo posluje uspješno sve do Domovinskog rata, kada se OOUR stavlja u funkciju proizvodnje hrane u ratnim uvjetima s maksimalnom logistikom. PPK Kutjevo u privatizaciji postaje dioničko društvo u vlasništvu malih dioničara i države.

U Kutjevu d.d. 1997. izabran je za direktora poslovne jedinice Vinogradarstvo i vinarstvo na čijem je čelu ostao do kraja 2004. U vrijeme druge privatizacije kombinata zastupao je ideju da vinogradari kooperanti, koji su imali oko 500 ha vinograda, uđu u vlasničke odnose s podrumom, što se, navodno, nije moglo provesti.

Krajem 2004. zaposio se u Loznim cijepovima Kutjevo, na mjestu agronoma odgovornog za proizvodnju loznoga sadnog materijala. S tog radnog mjesta, bez ijednog dana bolovanja u cijeloj životnoj karijeri, u veljači 2013. otišao je zasluženu mirovinu.

Uz pomoć svoje obitelji, 80-ih godina prošloga stoljeća podigao je prvi moderni plantažni nasad jabuka u požeškom kraju. Brojne proizvođače savjetuje i potiče na sadnju višegodišnjih nasada voćnjaka i vinograda umjesto tradicionalne ratarske proizvodnje.

Od prvoga dana rada kao agronom bio je uključen u suradnju sa stručnim i

znanstvenim institucijama kao suradnik u mnogobrojnim provedenim pokusnim istraživanjima u zaštiti bilja i ishrani bilja, ali i kao logistička potpora s terena sponzorstvom u vinu na mnogobrojnim druženjima, savjetovanjima i skupovima. Član je Hrvatskoga društva biljne zaštite, Društva agronoma, Hrvatske voćarske zajednice, Hrvatske udruge rasadničara i drugih društava.

Sad je u mirovini, uz pomoć svoje obitelji proizvodi voće na 3,5 ha te vinsko i stolno grožđe iz vinograda na 0,7 ha. Uz dvije kćeri, Gordanu i Marijanu, uživa u unučadi kao djed.

Mr. sc. Lada Bićak dipl. ing. agr.

Dow AgroSciences (predstavništvo Zagreb)

Priznanje za dugogodišnju svesrdnu potporu u organizaciji seminara biljne zaštite

Upravni odbor Hrvatskoga društva biljne zaštite prepoznao je doprinos tvrtke Dow AgroSciences našem Društvu i Seminaru te odlučilo dodijeliti toj tvrtci priznanje. Dow AgroSciences pripada velikoj korporaciji Dow Chemical Company, jednoj od vodećih kemijskih industrija u svijetu. Pod nazivom The Dow Process Company, tvrtka je osnovana u Clevelandu (SAD) 1895. godine Herbert H. Dow osnivač tvrtke iduće godine preselio je tvornicu u Michigan (SAD) promijenio naziv tvrtke u Dow Chemical Company i taj je naziv tvrtka zadržala do današnjih dana. Početna proizvodnja bila je ekstrakcija broma koji je imao primjenu: u kemijskoj i farmaceutskoj industriji, za izbjeljivanje u tekstilnoj industriji, fotografiji i drugim granama industrije. Dow Chemical Company danas zapošljava oko 50.000 djelatnika a godišnji joj je promet od 54 milijarde američkih dolara. U veljači 2009 godine bila je treća kemijska tvrtka u svijetu po vrijednost koja je određena trgovanjem njegovim dionicama na burzi. Dvijetisuće i sedme godine bila je druga kemijska industrija u svijetu i proizvodila je široku paletu kemijskih proizvoda, od kojih se mogu nabrojiti samo važnije: propilen, propilen oksid, propilene glikol, polglikol amine; kemikalije za doradu plastičnih materija, otapala za plastiku, poliuretani, premaze, ljepila, aditive boje za građevinarstvo, celulozu i mnogo drugih primarnih proizvoda. U posebnim odjelima razvijaju derivate: ulja i plina (Dow Oil and Gas); materijale potrebne za elektroničku industriju Dow Electronic Materials i druge proizvode. Istraživanja u poljoprivredi se realiziraju preko odjela Dow AgroSciences.

Već 1906. godine unutar tvrtke nastaje Odjel za proizvodnju kalcij sulfida namijenjena zaštiti bilja, a 1908. godine pojavljuje se na tržištu s kalcij sulfidom (za sumporno-vapnenu juhu) i olovnim arsenatom za zaštitu voćaka i cvijeća. Za zaštitu bilja presudno je bilo zajedničko ulaganje, a zatim pripajanje dijela tvrtke Eli Liliy s istraživačkim laboratorijima proizvodnim programom sredstava za zaštitu bilja. Tako 1989. godine nastaje tvrtka Dow Elanco. U

2009. godini Dow je otkupila dio tvrtke Rohm and Haas i tako je znatno proširila paletu sredstava za zaštitu bilja. Istraživački dio Dow AgroSciences aktivno sudjeluje i upravlja svim inovacijama i razvojem programa agrokemikalija, biotehnologije i kolekcije genetskih resursa u cilju razvoja novih proizvoda potrebnih poljoprivredi. U nekim zemljama nedavno je registriran novi insekticid Sulfoxaflor, a 8 novih djelatnih tvari u završnim je fazama istraživanja. Dow AgroSciences djeluje u više od 130 zemalja i zapošljava 7.100 djelatnika, te zahvaljujući svome visoko profesionalnom timu i proizvodnom programu prilagođenom potrebama suvremene proizvodnje, ostvaruje promet od 5,7 milijardi američkih dolara od čega na prodaju sredstava za zaštitu bilja otpada s 79 %, a od prodaje sjemena ostvaruje 21 %. U Hrvatskoj je Dow Chemical prisutan sa sredstvima za zaštitu bilja od 1977. godine, pa ne smijemo zaboraviti one koji su započeli pionirski rad na ovim prostorima to su: Dragutin (Dado) Oremović dipl.ing.,mr. sc. Andrea Maceljki, Faruza Mehmedović dipl. ing. Njih je naslijedila mlada ali vrijedna ekipa stručnjaka: Boris Paradžik dipl. ing., Gordana Rajić Maček diplomirana ekonomistica, Andrea Mirković magistra agronomske struke. U Hrvatskoj Dow ima registrirana 23 sredstva za zaštitu bilja, od toga 6 insekticida, 10 herbicida i 7 fungicida. Hrvatsko društvo biljne zaštite dodjeljuje tvrtci Dow AgroSciences ovo zasluženno priznanje.

Čestitamo !

Prof.dr.sc. Bogdan Cvjetković

Jošt Jakša dipl. ing.

Priznanje za redovito aktivno sudjelovanje na seminarima biljne zaštite

Jošt Jakša rođen je 1. kolovoza 1962. godine u Ljubljani. Tamo je završio osnovnu školu i gimnaziju. Na Univerzitetu Edvard Kardelj na Biotehničkoj fakulteti u Ljubljani 1991. godine završio je studij i stekao stručni stupanj univerzitetski diplomirani inženjer šumarstva.

Nakon završetka studija u svibnju 1991. zaposlio se u Šumskom gospodarstvu Bled, gdje je radio do 1994. godine. Tijekom prve godine rada završio je pripravnički staž, položio stručni ispit, učio organizaciju rada, obavljao stručne poslove i sudjelovao u stručnim savjetovanjima šumara. U istom Šumskom gospodarstvu 1993. godine radio je kao revirnik na području Jesenica, a zatim je radio kao voditelj pripreme proizvodnje na Pokljuki sve do svibnja 1994. kada je prešao u Zavod za gozdove Slovenije u Ljubljani.

U Zavodu za gozdove Slovenije od 1994. do 2007. godine bio je voditelj službe za zaštitu šuma. Od prosinca 2007. do studenog 2012. godine bio je direktor Zavoda za gozdove Slovenije. Od tada pa do travnja 2013. godine radio je kao predstavnik Zavoda za šume za odnose s javnošću, a u travnju iste godine postavljen je za generalnoga direktora Direktorata za šumarstvo, lovstvo i ribarstvo pri Ministarstvu poljoprivrede (kmetijstva) i okoliša. Jošt Jakša od 1995. godine aktivno se bavi vatrogastvom. Na tom polju obavljao je više

važnih funkcija. Od 2013. godine predsjednik je i voditelj Vatrogasnoga saveza Slovenije. Član je eksperata za šumske požare pri Europskoj komisiji unutar Generalnoga direktorija za okoliš pri Europskoj uniji.

Početak njegova nastupa u Zavodu za gozdove Slovenije započinje i naša suradnja na području šumarstva, posebice zaštite šuma. Suradnja je rezultirala nizom znanstvenih i stručnih susreta u više mjesta u Sloveniji i nekoliko susreta i u Hrvatskoj, a posebice na Seminarima biljne zaštite.

Od 2002. godine (46. seminar), kad je Šumarska sekcija uhodala svoj način rada, Jošt Jakša bio je prisutan na svim sljedećim seminarima. Na njima je izložio 13 referata (9 samostalno, 4 sa suradnicima). Tematika izlaganja odnosila se na zakonodavstvo (2 referata), kukce (5 referata), sanitarnu sječu i vremenske nepogode (3 referata) i na šumske požare (3 referata). Jošt Jakša zajedno s Dušanom Jurc iz Gozdarskog inštituta Slovenije i Majom Jurc s Biotehničke fakultete u Ljubljani utjecao je na to da i drugi stručnjaci iz raznih ustanova aktivno sudjeluju na našim seminarima. Kao rezultat njihove aktivnosti od 46. do 57. Seminarima biljne zaštite sudjelovao je 21 autor iz Slovenije, a ukupno su podnijeli 34 referata. Među njima najaktivniji je bio Jošt Jakša i zato mu je Hrvatsko društvo biljne zaštite na 58. seminaru dodijelilo.

Prof. dr. sc. Milan Glavaš

GLASILO BILJNE ZAŠTITE - IZVJEŠĆE ZA 2013.GODINU

GLASILO BILJNE ZAŠTITE tiska se pod tim nazivom od 2001. godine, kao stručni sljedbenik nastavlja tradiciju hrvatske zaštite bilja. Stručni je časopis koji isključivo objavljuje članke vezane za biljno zdravlje. On pruža kontinuiranu edukaciju agronomima zaposlenim u poljoprivrednim tvrtkama, udrugama, poljoprivrednim ljekarnama, savjetodavnoj službi, također i studentima poljoprivrede i individualnim proizvođačima. U proteklom razdoblju tiskano je svih šest brojeva i Zbornik sažetaka 57. semestra. Zbornik sažetaka donosi 62 sažetka, s toga "Seminar" i njegovih sekcija: Aktualni problemi iz zaštite bilja, Novosti iz fitofarmacije, Novi štetni organizmi i nalazi u zaštiti bilja". Poseno treba istaknuti sažetke vezane za okrugle stolove: "Neonikotinoidi i pčele - je li moguće spojiti nemoguće" i "Utjecaj promjene klime na štetne organizme u poljoprivredi". U sekcijama i okruglim stolovima dani su odgovori na mnoga nadasve aktualna pitanja iz prakse. Broj 1-2 naš je tradicionalni **Pregled sredstava za zaštitu bilja u Hrvatskoj**, koji je ažuriran službenim registracijama sredstava za zaštitu bilja u Hrvatskoj na osnovi FIS- a Ministarstva poljoprivrede i šumarstva. Donosimo i "Pregled djelatnih tvari po kulturama" (insekticidi, herbicidi, fungicidi) pa smo tu praksu nastavili i u 2013. godini. To korisnicima tog vademekuma olakšava snalaženje u izboru pripravaka za suzbijanje odabranoga štetnog organizma na pojedinoj kulturi. Nezaobilazan je to pregled sredstava koji je dobro došao svakom korisniku sredstava za zaštitu bilja. Broj tri donosi članke: o štitaru uši japanske božikovine, oprimljeni entomopatogenih nematoda o u suzbijanju kukuruzne